Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Arrest

nr. 353 309 van 21 september 2026
in de zaak RvV X / IV

Inzake: **X**

Gekozen woonplaats: **ten kantore van advocaat H. CHATCHATRIAN**
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Palestijnse origine te zijn, op 13 augustus 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 juli 2025.

Gelet op (oud) artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 1 juni 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 31 augustus 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat J. DIN, die loco advocaat H. CHATCHATRIAN verschijnt.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"*A. Feitenrelaas*
U verklaart de Palestijnse nationaliteit te hebben en geboren te zijn op (…) 1992 in Albureij in Gaza. Samen met uw ouders, vijf broers en twee zussen groeide u op in Nuseirat in Gaza. In Gaza was u werkzaam als loodgieter. Uw vader overleed in 2009 en uw moeder woont sinds lange tijd in Egypte en heeft ondertussen de Egyptische nationaliteit.
Begin 2020 verliet u Gaza om veiligheidsredenen. U reisde via Egypte naar Turkije, waar u ongeveer vier jaar verbleef. U leefde in Istanbul en was er het laatste anderhalf jaar werkzaam bij een schoonmaakbedrijf.
Op 2 maart 2024 vertrok u vanuit Turkije naar het Griekse eiland Kos. Bij aankomst werd u door de Griekse politie hardhandig aangepakt en meegenomen naar een opvangcentrum, alwaar u een verzoek om internationale bescherming indiende. Na twee en een halve maand ontving u een positieve beslissing, waarna u het opvangcentrum te Kos verliet en naar Athene reisde. In de Griekse hoofdstad huurde u een

slaapplek in een gedeelde woning. Ongeveer 15 dagen later vond u in de regio Limona werk in de aardbeiensector, waar u samen met andere werknemers gratis kon overnachten in een woning van uw werkgever. Ongeveer 20 tot 25 dagen later keerde u terug naar Athene van waaruit u naar Kreta reisde.
Op Kreta leefde u in eerste instantie in een verlaten woning. Na een week vond u werk in een visfabriek in Heraklion en kon u kort daarna een woning huren van een Palestijn. Uw Griekse werkgever betaalde echter niet uw volledige loon uit. Na enkele maanden besloot u de Egyptische voormannen en broers N. (…) en F. (…) hierover aan te spreken. Zij antwoordden dat het achterstallig loon niet zou worden uitbetaald en u maar naar de politie moest gaan. Daarop gaf u aan daadwerkelijk naar de politie te zullen stappen, waarop u werd meegedeeld dat zij het geld alsnog zouden regelen. Kort daarna werd u naar een ruimte gebracht waar u door N. (…) en F. (…), en later ook door twee andere Egyptenaren, werd geslagen en mishandeld. U kreeg te horen dat zij u zouden doden als ze u nogmaals tegenkwamen. Vervolgens ging u naar het politiestation in Heraklion, waar u met een agent sprak. Hij nam uw verklaring op en verwees u door naar het ziekenhuis. U ontving daar echter geen hulp, waarna u een apotheek bezocht. Een week later werd u tijdens een bezoek aan de zee opgemerkt door de Egyptische broers. Opnieuw werd u door hen en twee andere Egyptenaren geslagen. U werd gezegd dat als u in Heraklion zou blijven, u zou worden gedood en begraven en er niemand naar u zou vragen omdat u alleen bent. Bovendien vertelden zij u dat zij ook verwanten in Athene hebben, waardoor zij u overal zouden kunnen vinden. Enkele dagen later besloot u naar uw moeder in Egypte te reizen.
Op 29 september 2024 verliet u Griekenland en reisde u naar Egypte, waar u bij uw moeder verbleef. Vervolgens reisde u vanuit Egypte via Frankrijk naar België. U kwam begin oktober 2024 aan in België, alwaar u op 11 oktober 2024 bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) een verzoek om internationale bescherming indiende.
Bij terugkeer naar Griekenland vreest u moeilijkheden op vlak van werkgelegenheid, onderwijs en gezondheidszorg, alsook problemen met de Egyptische broers.
Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u volgende documenten neer (allemaal foto's en kopieën): uw Palestijns paspoort met Turks visum, uw Palestijnse identiteitskaart, een UNRWA Family Record, uw Grieks reispaspoort met Egyptisch visum, uw Grieks verblijfsdocument (ADET), uw Griekse AFM, meerdere foto's aangaande de leefomstandigheden in het opvangcentrum te Kos, enkele foto's van uw verwondingen, enkele foto's van de vernieling van Gaza en de Egyptische identiteitskaart van uw moeder.
B. Motivering
Vooreerst moet worden opgemerkt dat de DVZ oordeelde dat er in uw hoofde sprake is van bijzondere procedurele noden evenals dat het opportuun is om u bepaalde steunmaatregelen te verlenen om hieraan tegemoet te komen. Meer bepaald blijkt dat u aan astma lijdt en dat u hier normaal gezien een puffer voor gebruikt (beoordeling bijzondere procedurele noden, 11.12.2024).
Het Commissariaat-generaal is na grondige analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier echter van oordeel dat er onvoldoende concrete aanwijzingen aanwezig zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan blijken die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.
In dit verband moet er immers op worden gewezen dat u tot op heden geen medische documenten voorlegt waaruit kan blijken dat u een medische aandoening heeft die zorg vereist. U haalde dit tijdens het persoonlijk onderhoud ook niet spontaan aan en wanneer u naar uw astma gevraagd werd, stelde u dat het beter gaat omdat u stopte met roken en een spray gebruikt (CGVS, p. 17). Verder stelt u op geen enkel moment dat uw medische situatie een invloed zou hebben op het verloop van uw persoonlijk onderhoud. Voorts was u in staat om coherente verklaringen af te leggen en gaf u betekenisvolle antwoorden op de vragen die u gesteld werden.
Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend nadat uw verzoek aan het Commissariaatgeneraal werd overgemaakt, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.
Na onderzoek van alle gegevens in uw administratief dossier, wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard in overeenstemming met artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980.
Uit de elementen die voorhanden zijn, namelijk het Eurodac Marked Record (d.d. 05.11.2024), uw Griekse ADET en uw Grieks reispaspoort, blijkt dat u reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland. Deze vaststelling wordt door u niet betwist (Verklaring DVZ, d.d. 11.12.2024 (verder verklaring DVZ), punt 23 en 27; CGVS, p. 6, 9, 10 en 12).
In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel (GEAS) moet worden aangenomen dat uw behandeling en rechten er in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM). Het Unierecht steunt immers op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen. Dit impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve

en gelijkwaardige bescherming te bieden van de door dat recht erkende grondrechten [zie: HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nrs. C 297/17, C 318/17, C 319/17 en C 438/17, ECLI:EU:C:2019:219, Ibrahim e.a., randnummers 83-85 en HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nr. C 163/17, ECLI:EU:C:2019:218, Jawo, randnummers 80-82]. Hieruit volgt dat verzoeken van personen die reeds internationale bescherming genieten in een EU-lidstaat in beginsel niet-ontvankelijk kunnen worden verklaard als uitdrukking van het beginsel van wederzijds vertrouwen.
De vaststelling dat er tussen de EU-lidstaten verschillen kunnen bestaan met betrekking tot de mate waarin aan begunstigden van internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen uitoefenen, doet geen afbreuk aan het gegeven dat zij onder dezelfde voorwaarden als de onderdanen van de lidstaat die de bescherming heeft toegekend toegang krijgen tot bijvoorbeeld (sociale) huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling, en bijgevolg óók dezelfde stappen zullen moeten ondernemen om hiervan gebruik te maken. Bij de beoordeling van de situatie van begunstigden gelden dan ook de omstandigheden van de daar aanwezige onderdanen als maatstaf, niet de omstandigheden in andere lidstaten van de Europese Unie, en wordt rekening gehouden met de realiteit dat óók de socio-economische mogelijkheden van deze onderdanen erg problematisch en complex kunnen zijn.
In het andere geval zou het gaan om een vergelijk van nationale socio-economische systemen, bestaansvoorzieningen en nationale regelgeving, waarbij begunstigden van internationale bescherming een meer voordelige regeling zouden kunnen bekomen dan de onderdanen van de lidstaat die hen bescherming heeft verleend. Dit zet niet alleen het voortbestaan van het GEAS op de helling, maar werkt tevens irreguliere, secundaire migratiestromen in de hand, evenals discriminatie ten overstaan van EU-onderdanen,…
Ook het Europees Hof van Justitie oordeelde dat enkel uitzonderlijke omstandigheden in de weg staan dat het verzoek van een persoon die reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, niet-ontvankelijk wordt verklaard, namelijk wanneer de voorzienbare levensomstandigheden van de begunstigde van internationale bescherming in een andere lidstaat hem er blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling zoals bepaald in artikel 4 van het Handvest, welk artikel overeenstemt met artikel 3 EVRM. Het Hof voegde eraan toe dat bij de beoordeling van alle gegevens van de zaak een "bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid" moet worden bereikt, wat slechts het geval is "wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid" [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 88-90 en Jawo, randnummers 90-92].
Situaties die géén "zeer verregaande materiële deprivatie" teweegbrengen, zijn volgens het Hof van Justitie niét van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden, door de omstandigheid dat begunstigden van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend, door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten, door een bijzondere kwetsbaarheid die specifiek de begunstigde betreft of door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigden [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 91-94 en Jawo, randnummers 93-97].
Het Commissariaat-generaal is zich bewust van het gegeven dat diverse bronnen en rapporten waarop het acht vermag te slaan sinds enkele jaren een problematisch en precair beeld beschrijven op het vlak van de levensomstandigheden van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. Deze situatie wordt mee ingegeven door het Griekse politieke en socio-economische klimaat, en brengt voor (terugkerende) statushouders meer bepaald met zich mee dat zij zich geconfronteerd kunnen zien met administratieve complicaties bij de afgifte of hernieuwing van elementaire documenten die op hun beurt de toegang tot basisvoorzieningen (huisvesting, voedsel, hygiëne, medische zorgen) kunnen bemoeilijken (zie: Country Report: Greece. Update 2023, gepubliceerd door AIDA/ECRE d.d. 6/2024 en beschikbaar op https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. juni 2022 en beschikbaar op https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2022/06/24/verslagfeitenonderzoek-naar-statushouders-in-griekenland-juni-2022; Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL d.d. maart 2024 en beschikbaar op https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP.pdf; Verslag feitenonderzoek naar

statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. september 2024 en beschikbaar op https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2024/09/03/verslag-feitenonderzoek-naar-statushouders-in-griekenland-september-2024; Communication on the status of migration management in mainland Greece gepubliceerd door de Europese Commissie op 4 april 2025 en beschikbaar op https://home-affairs.ec.europa.eu/communication-status-migration-management-mainlandgreece_en; Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf.

Uit bovenstaande informatie blijkt dat begunstigden van internationale bescherming in Griekenland toegang hebben tot de arbeidsmarkt, de vastgoedmarkt en gezondheidszorg. Er zijn ngo's actief in Griekenland die ondersteuning bieden aan begunstigden van internationale bescherming. De commissaris-generaal is dan ook van oordeel dat deze informatie niet toelaat om te concluderen dat een (terugkerende) begunstigde van internationale bescherming in Griekenland er op systematische wijze in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie verkeert of zal terechtkomen die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Het Commissariaat-generaal heeft in dit verband overigens evenmin kennis van jurisprudentie van bijvoorbeeld het Europees Hof voor de Rechten van de Mens of arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in deze zin.

Het Commissariaat-Generaal is derhalve van mening dat, hoewel een grotere voorzichtigheid aan de dag moet worden gelegd bij het onderzoek naar de levensomstandigheden van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland en de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° in een aantal gevallen niet aan orde zal zijn, een individuele analyse noodzakelijk blijft. Het Commissariaat-Generaal besteedt hierbij in het bijzonder aandacht voor het bestaan van een verhoogde kwetsbaarheid van de verzoekers, aan hun individuele profiel en hun vermogen om rechten te doen gelden, stappen te ondernemen en in hun eigen basisbehoeften te voorzien.

Op basis van een analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier, waarbij het aan u toekomt om het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EU-lidstaat die u deze bescherming verleende geëerbiedigd worden op individuele wijze te weerleggen, moet worden vastgesteld dat u onvoldoende concrete elementen aanhaalt die de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek in de weg staan.

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als verzoeker om internationale bescherming in Griekenland, dus vooraleer er u internationale bescherming werd verleend, geconfronteerd werd met bepaalde ernstige feiten en situaties, namelijk dat u bij aankomst in Griekenland door de Griekse politie werd geslagen (CGVS, p. 9), alsook de slechte leefomstandigheden in het opvangcentrum te Kos (Vragenlijst CGVS, punt 3, vraag 5), waarvan u meerdere foto's neerlegt, moet worden opgemerkt dat deze feiten zich situeren op een welbepaalde plaats, gedurende een welbepaalde periode en binnen een welbepaalde context. Bijgevolg is deze situatie niet zonder meer representatief voor de kwalificatie en beoordeling van uw situatie als begunstigde van internationale bescherming nadien, aan wiens status, overeenkomstig het recht van de Unie, diverse rechten en voordelen verbonden zijn.

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geconfronteerd werd met bepaalde moeilijkheden op het vlak van werkgelegenheid, onderwijs en gezondheidszorg, voldoet deze situatie niet aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid en cumulatieve voorwaarden zoals bepaald door het Hof van Justitie.

Hoewel dergelijke moeilijkheden een aanwijzing kunnen vormen van bepaalde problematische situaties zoals deze ook geïdentificeerd worden door het Hof (zie hoger), kan immers niet worden besloten dat u door de onverschilligheid van de daar aanwezige autoriteiten, en voor zover u volledig afhankelijk zou zijn geweest van overheidssteun, buiten uw wil en uw persoonlijke keuzes om, terecht bent gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die u niet in staat stelt om te voorzien in uw meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor uw fysieke of mentale gezondheid of u in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer ernaartoe.

Bovendien toont u in het licht van de ervaringen waarmee u naar eigen zeggen geconfronteerd werd, evenmin aan dat u uw rechten terzake niet zou kunnen doen gelden. In dit verband moet immers worden vastgesteld dat u hiertoe eerder beperkte stappen hebt gezet, terwijl het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden en u dezelfde rechten geniet als de daar aanwezige onderdanen uiteraard niet wegneemt dat u zelf óók de nodige stappen moet ondernemen om deze uit te oefenen.

Vooreerst blijkt uit de objectieve informatie dat personen die na 31 december 2020 een aanvraag voor internationale bescherming indienen in Griekenland automatisch een AFM-nummer krijgen wanneer ze hun kaart als verzoeker van internationale bescherming krijgen (Cfr. Begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. Toegang tot documenten en sociaal-economische rechten, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL, p. 18, maart 2023, beschikbaar op : https://rsaegean.org/wp-content/

uploads/2023/03/2023-03_RSA_BIP.pdf; Greece Refugee Info, 17 november 2022, beschikbaar op: https:// greece.refugee.info/en-us/articles/4985668588951). Het CGVS wijst erop dat het fiscaal registratienummer toegang geeft tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning. Het fiscaal registratienummer (AFM) blijft geldig zolang de verblijfsvergunning (ADET) ook geldig is (Ibidem). Als de verblijfsvergunning (ADET) verloopt, wordt het fiscaal registratienummer (AFM) gedeactiveerd totdat de verblijfsvergunning (ADET) wordt verlengd (Ibidem).

In dit geval hebt u uw verzoek om internationale bescherming na 31 december 2020 ingediend. Daarom moet worden opgemerkt dat u, toen u in Griekenland was als verzoeker, een fiscaal registratienummer had waarmee u toegang had tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning. Het Commissariaat-generaal is daarom van mening dat u bepaalde stappen hebt kunnen ondernemen om werk te vinden en in uw levensonderhoud te voorzien. U legt het document 'Tax Registration Form' neer waarop uw AFM-nummer wordt vermeld. Als begunstigde van internationale bescherming werd u een ADET verleend. U moest vervolgens een afspraak maken bij de verantwoordelijke 'Taks Office' om de gegevens van uw AFM bij te werken (Cfr. Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights p. 20-21, gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2025/04/ RSA_BIP_Report_EN.pdf. U verklaart van deze procedure niet op de hoogte te zijn geweest (CGVS, p. 16). U toont echter niet aan dat het voor u niet mogelijk was/is om de nodige stappen te ondernemen om de gegevens op uw AFM te laten actualiseren.

Waar u bij de DVZ gewag maakt van moeilijkheden op vlak van werkgelegenheid (Vragenlijst CGVS, punt 3, vraag 7), dient te worden opgemerkt dat u in Griekenland tot tweemaal toe in staat was een job te bemachtigen. Uit uw verklaringen blijkt namelijk dat u in Griekenland enige tijd in de aardbeiensector in de regio Limona werkzaam was (CGVS, p. 10), waarna u naar Kreta reisde en er werk vond in een visfabriek (CGVS, p. 11). Ook was u na het verlaten van het opvangcentrum telkens in staat onderdak te vinden. In Athene huurde u namelijk een slaapplek in een gedeelde woning (CGVS, p. 10), terwijl er u gedurende uw tewerkstelling in de aardbeiensector gratis onderdak werd aangeboden door uw werkgever (CGVS, p. 11). In Kreta overnachtte u ongeveer tien dagen in een verlaten huis. Hierna was u in staat om enkele maanden een woonplaats te huren (CGVS, p. 11). Hoewel de omstandigheden niet telkens ideaal waren had u wel een inkomen en kreeg u onderdak of slaagde u erin om onderdak te vinden, wat getuigt van zelfredzaamheid en mogelijkheden waarop u zich ook zou kunnen beroepen om zich opnieuw te vestigen in het land waar u een status verkreeg. Uit deze verklaringen blijkt dat u er duidelijk in slaagde om in uw basisvoorzieningen te voorzien in Griekenland.

Wat betreft de door u aangehaalde moeilijkheden op vlak van onderwijs en integratie (CGVS, p. 12 en 16), merkt het CGVS op dat u nauwelijks stappen ondernam. U stelt dat er in Griekenland geen scholing mogelijk was en men u niet de opportuniteit gaf om in Griekenland te leven (CGVS, p. 16). Gevraagd of u heeft getracht taallessen te volgen, maakt u zich ervan af door te zeggen dat er geen school was in Kos. U voegt hieraan toe dat er misschien in Athene een school was, maar u geen tijd had omdat u moest werken. Gevraagd of u ooit hebt gezocht naar taallessen in Griekenland, antwoordt u van niet. Uw prioriteit lag namelijk bij het verdienen van geld om uw familieleden in Gaza te ondersteunen (CGVS, p. 16). Daargelaten het gegeven dat hieruit geenszins blijkt dat u ernstige pogingen hebt ondernomen om enige vorm van onderwijs te kunnen genieten, voldoet deze situatie niet aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid en cumulatieve voorwaarden zoals bepaald door het Hof van Justitie.

Waar uit uw verklaringen blijkt dat u niet over een sociale zekerheidsnummer (AMKA) beschikt (CGVS, p. 7), wijst het Commissariaat-generaal erop dat personen die internationale bescherming genieten, om een AMKA te verkrijgen, zich binnen een maand na de afgifte van hun verblijfsvergunning (ADET) naar een dienstverleningscentrum voor de burger moeten begeven om hun voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPA) om te zetten in een sociaalzekerheidsnummer (AMKA). Objectieve informatie wijst niet op bijzondere problemen bij het voltooien van deze procedures in de periode 2020-2023 (AIDA, Landenrapport: Griekenland. Update 2023, beschikbaar op : https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; Beneficiaries of international protection in Greece - Access to documents and socio-economic rights , gepubliceerd door RSA/PRO ASYL, blz. 19, maart 2023, beschikbaar op : https://rsaegean.org/wp-content/ uploads/2023/03/2023-03_RSA_BIP.pdf; Beneficiaries of international protection in Greece - Access to documents and socio-economic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL in maart 2024 (beschikbaar op: https:// rsaegean.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP.pdf). U toont niet aan dat het voor u niet mogelijk was om uw AMKA aan te vragen of te activeren. Integendeel, uit uw verklaringen blijkt dat u weldegelijk op de hoogte bent van de te volgen procedure (CGVS, p. 15). Het komt aan de verzoeker toe om de nodige stappen te ondernemen om zijn rechten in Griekenland te doen gelden.

Wat betreft uw verklaring dat u bij medische problemen geen hulp krijgt (CGVS, p. 12), merkt het CGVS op dat de informatie aantoont dat zelfs als u bovenstaande stappen niet had ondernomen, en als u dus de stappen moet ondernemen die nodig zijn in geval van terugkeer om een AMKA te verkrijgen, u niet verstoken zou zijn van gratis toegang tot medische noodhulp, op voorwaarde dat u naar een openbaar ziekenhuis of medisch centrum gaat ("If you do not have an AMKA, but you have a prescription from a doctor at a public hospital or medical centre, even if it is hand written, you can get your medicines for free from the pharmacy at the hospital where the doctor provided the prescription") UNHCR Greece, Living In Greece – Access to

healthcare, beschikbaar op : https://help.unhcr.org/ greece/living-in-greece/access-to-healthcare/; AIDA, Landenrapport: Griekenland. Update 2023, beschikbaar op : https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; Refugee.info Greece - Health care without a social security number (PAAYPA or AMKA) van 29 april 2024, beschikbaar op: https:// greece.refugee.info/en-us/articles/4985632313623). Verschillende Ngo's bieden ook medische en psychosociale hulp en begeleiding aan aan begunstigden van internationale bescherming in Griekenland (UNHCR Greece, Living In Greece – Access to healthcare, beschikbaar op : https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/accessto-healthcare; en Communication on the status of migration management in mainland Greece (p. 4, 12)). Toegang tot psychologische en psychiatrische gezondheidszorg is ook mogelijk in bepaalde omstandigheden: mensen die noch een voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPA), noch een sociaalzekerheidsnummer (AMKA) hebben, kunnen gratis psychiatrische en neurologische geneesmiddelen krijgen als deze worden voorgeschreven door een psychiater of neuroloog die werkzaam is in een openbaar of particulier ziekenhuis en/of in lokale eerstelijnszorgeenheden of -centra (UNHCR - Information Guide for Beneficiaries of International Protection – p. 42-44, beschikbaar op: https://migration.gov.gr/wp-content/uploads/2024/04/ENGLISH_BROCHURE.pdf).
Bijgevolg, en gelet op het feit dat u zich niet beroept op een bijzondere kwetsbaarheid die een zware, complexe en regelmatige behandeling zou vereisen, is het Commissariaat-Generaal van oordeel dat u niet hebt aangetoond dat u, in geval van terugkeer naar Griekenland, zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 EVRM wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging.
Wat betreft uw vrees voor de Egyptische broers (en diens handlangers en verwanten) (CGVS, p. 12), dient vooreerst te worden opgemerkt dat u de door u vermeende feiten op geen enkele wijze staaft. Betreffende de door u neergelegde foto's aangaande uw opgelopen verwondingen dient te worden opgemerkt dat deze de door u voorgehouden vervolgingsfeiten en daaruitvolgende vrees voor vervolging niet kunnen staven. Bovendien kan aan privé-foto's en video's geen bewijswaarde worden toegekend daar deze door mogelijke enscenering van locatie en omstandigheden of manipulatie geen garantie bieden over de authenticiteit van wat werd afgebeeld.
Zelfs al zou het vaststaan dat deze zaken effectief plaatsgevonden hebben, quod non, dan blijkt op basis van de gegevens die voorhanden zijn dat u naar aanleiding van uw ervaringen geen ernstige pogingen hebt ondernomen om een beroep te doen op de hulp of bescherming van de bevoegde instanties. Nochtans kan in het licht van hoger genoemd vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, waaronder het gegeven dat de daar aanwezige autoriteiten in beginsel in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden, redelijkerwijze van u verwacht worden dat u alle mogelijke middelen uitput die het recht in Griekenland u biedt, evenals dat u dit uitvoerig en omstandig documenteert.
U verklaart namelijk dat u na het eerste incident naar een politiekantoor in Heraklion bent gestapt. Een agent vroeg er naar uw naam en identiteitskaart, alsook wat er juist gebeurd was. Vervolgens verwees hij u door naar het ziekenhuis (CGVS, p. 13). U blijkt verder geen enkele poging meer te hebben ondernomen om de Griekse autoriteiten om bescherming te vragen (CGVS, p. 13). Ook niet na het tweede incident. Gepolst of u naar een ander politiestation bent gestapt of heeft geïnformeerd naar de stand van de procedure of stappen hebt ondernomen om het optreden van de politie aan te klagen, antwoordt u telkenmale van niet (CGVS, p. 14). Hieruit blijkt dan ook niet dat u uw rechten niet zou kunnen doen gelden.
Uw niet onderbouwde verklaring dat het de politie niet veel kon schelen, alsook het gegeven dat u via een vriend die werkzaam was in de visfabriek vernam dat de politie niet zou zijn komen opdagen (CGVS, p. 13 en 14), tonen geenszins aan dat de Griekse autoriteiten uw aangifte – die bovendien een blote bewering betreft die u op generlei wijze staaft – terzijde schoven. Waar u nog vaagweg verklaart dat de Griekse politie voor een Arabier niets doet (CGVS, p. 10), moet worden vastgesteld dat ook deze verklaring een blote bewering betreft. U toont niet aan dat u, als begunstigde van internationale bescherming, geen beroep zou kunnen doen op de Griekse autoriteiten.
Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat u het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, niet weerlegt. Bijgevolg zijn er géén feiten of elementen voorhanden die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° op uw specifieke omstandigheden in de weg staan, en wordt uw verzoek niet-ontvankelijk verklaard.
De overige documenten die u neerlegt veranderen niets aan bovenstaande vaststellingen. Deze hebben namelijk uitsluitend betrekking op de identiteit en leefomstandigheden van uw familieleden en uw vertrek uit Gaza, elementen die in deze beslissing niet betwist worden.
C. Conclusie
Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.
Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u internationale bescherming werd verleend door Griekenland en dat u om die reden niet mag worden teruggezonden naar uw regio van herkomst."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoekende partij zich op de schending van de artikelen 48/3, 48/4 en 57/6, § 3, 3° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de materiële motiveringsplicht en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Als bijlage bij haar verzoekschrift voegt zij twee arresten van de Nederlandse Raad van State (bijlagen 3 en 4).

2.2. Op 4 augustus 2026 legt verwerende partij een aanvullende nota neer met een actualisatie van de landeninformatie inzake de algemene situatie voor begunstigden van internationale bescherming in Griekenland (zie rechtsplegingsdossier, stuk 10).

2.3.1. De Raad beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over volheid van rechtsmacht, hetgeen impliceert dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad die een onderzoek voert binnen de lijnen van het rechtsplegingsdossier en rekening houdend met het verzoekschrift dat de grenzen van het gerechtelijke debat bepaalt. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund. De onderdelen van het middel die door verzoekende partij worden ontwikkeld zullen derhalve slechts besproken worden in de mate dat ze betrekking hebben op de in het onderhavige arrest in aanmerking genomen motieven.

2.3.2. Dient vooreerst te worden vastgesteld dat verzoekende partij de bestreden beslissing in het geheel niet aanvecht of betwist waar terecht wordt gesteld dat in haar hoofde geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat haar rechten werden gerespecteerd en dat zij kon voldoen aan haar verplichtingen.

2.3.3. De Raad stelt vast dat de bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet, dat voorziet in de mogelijkheid om het verzoek om internationale bescherming van een vreemdeling die al dergelijke bescherming heeft gekregen in een andere lidstaat van de Europese Unie, niet-ontvankelijk te verklaren, tenzij hij elementen naar voren brengt waaruit blijkt dat hij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die reeds werd toegekend.

Artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:
"*§ 3. De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer: (…) 3° de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie*;"

Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van het wederzijds vertrouwensbeginsel vervat in artikel 33, lid 2, a) van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming.
Dit beginsel van wederzijds vertrouwen betreft evenwel een weerlegbaar vermoeden. Het wederzijds vertrouwensbeginsel wordt weerlegd indien de voorzienbare levensomstandigheden van een verzoeker, als persoon die internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, hem zouden blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest. De weerlegging vereist, specifiek voor wat betreft de voorzienbare levensomstandigheden, dat er sprake is van een situatie waarin een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt. Deze drempel wordt bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, *Addis*, pt. 50-51 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a./Bundesrepublik Deutschland*, pt. 90 en 101).

Wanneer er in een lidstaat sprake is van "*tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken*", dan vallen volgens het Hof deze tekortkomingen bijgevolg enkel onder artikel 4 van het Handvest wanneer zij een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, wat afhangt van alle gegevens van de zaak (cf. HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken 297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a.*, pt. 89). Er kan voorts volgens het Hof niet volledig worden uitgesloten dat een persoon, die om internationale bescherming verzoekt, kan aantonen dat er sprake is van buitengewone omstandigheden die specifiek hemzelf betreffen en die ertoe kunnen leiden dat hij, bij terugzending naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft toegekend, wegens zijn

bijzondere kwetsbaarheid, wordt blootgesteld aan een risico op een behandeling die strijdig is met artikel 4 van het Handvest (HvJ 16 juli 2020, C517/17, *Addis*, pt. 52 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, C-163-17, *Jawo*, pt. 95).

2.3.4. Uit de verklaringen van verzoekende partij en de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoekende partij internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland.

Meer bepaald werd verzoekende partij op 11 maart 2024 een vluchtelingenstatus toegekend in Griekenland en werd zij in het bezit gesteld van een verblijfsvergunning, ADET genaamd, die drie jaar geldig is (geldig tot 10/03/2027), en van een reispaspoort, dat vijf jaar geldig is (van 09/05/2024 tot 08/05/2029) (zie verklaring DVZ, vragen 23 en 27; notities CGVS, p. 10; Grieks reispaspoort en Griekse ADET (kopieën) (administratief dossier, stuk 5, map documenten, docs. 4-5); 'Eurodac Marked Record' (administratief dossier, stuk 6, map landeninformatie)).

Verzoekende partij brengt geen elementen aan waaruit blijkt dat zij actueel niet meer over een beschermingsstatus zou beschikken. Zij brengt geen concrete gegevens of verifieerbare elementen bij die aantonen dat er sprake zou zijn van een intrekking of opheffing van de haar verleende status, noch bevat het administratief dossier enige concrete aanwijzing in die zin. Er kan dan ook worden aangenomen dat haar internationale beschermingsstatus in Griekenland nog steeds geldig is.

2.3.5. Wat betreft de stelling in het verzoekschrift dat er geen concrete, actuele landeninformatie inzake de specifieke situatie van erkende vluchtelingen in Griekenland werd toegevoegd aan het administratief dossier, benadrukt de Raad evenwel dat in de bestreden beslissing verwezen wordt naar meerdere (actuele) bronnen met betrekking tot de specifieke situatie van erkende vluchtelingen in Griekenland, waaronder het "*Country Report: Greece. Update 2023*" van AIDA/ECRE d.d. juni 2024, het rapport "*Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights*", van RSA/PRO ASYL d.d. maart 2024, het "*Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland*" van het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. september 2024, de "*Communication on the status of migration management in mainland Greece*" van de Europese Commissie d.d. 4 april 2025 en het rapport "*Recognised Refugees 2025. March 2025. Access to documents and socio-economic rights*" van RSA/PRO ASYL d.d. april 2025. Tevens dient gewezen te worden op de actualisatie van de landeninformatie door verwerende partij per aanvullende nota.

De Raad onderstreept dat zowel verzoekende partij als verwerende partij een veelheid aan recente, uitgebreide en gedetailleerde rapporten en informatie aanleveren, die afkomstig zijn van een breed scala aan bronnen. De Raad is dan ook van oordeel dat er te dezen en op heden wel degelijk voldoende actuele, betrouwbare, eensluidende en omvattende informatie voorligt, die toelaat om een gedegen inschatting te maken van de actuele situatie in Griekenland voor begunstigden van internationale bescherming.

2.3.6. Uit de door beide partijen bijgebrachte landeninformatie kan verder niet worden afgeleid dat de levensomstandigheden van begunstigden van een internationale beschermingsstatus in Griekenland zodanig zijn dat deze begunstigden, als zij naar daar zouden terugkeren, *a priori* allemaal automatisch zullen worden geconfronteerd met een reëel risico om terecht te komen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie waartegenover de Griekse autoriteiten onverschillig (zouden) staan. De situatie is niet van die aard dat elke statushouder zich in of bij terugkeer naar Griekenland in een staat van zeer verregaande materiële deprivatie bevindt, die het onmogelijk maakt om in zijn of haar elementaire levensbehoeften te voorzien. Dit neemt niet weg dat er in Griekenland sprake is van een zeer precaire situatie waardoor de grootste voorzichtigheid en zorgvuldigheid zijn geboden bij de beoordeling van beschermingsverzoeken van statushouders in Griekenland. De situatie voor statushouders in en bij terugkeer naar Griekenland is ernstig en moeilijk hetgeen onder andere het gevolg is van de administratieve obstakels waarmee zij worden geconfronteerd waardoor zij in zware en schrijnende levensomstandigheden kunnen terechtkomen met belemmeringen inzake de toegang tot o.a. socio-economische en medische hulp. In dit verband moet rekening worden gehouden met "*alle gegevens van de zaak*" (HvJ 19 maart 2019, *Ibrahim e.a.*, pt. 89) en is het noodzakelijk op basis van de individuele omstandigheden van verzoekende partij haar verzoek te beoordelen, waarbij het aan verzoekende partij toekomt om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat zij zich kan beroepen op de beschermingsstatus die haar in Griekenland werd verleend en de rechten die daaruit voortvloeien zodanig zijn dat zij niet terechtkomt in een staat van zeer verregaande materiële deprivatie te weerleggen.

In casu slaagt verzoekende partij er evenwel niet in aan te tonen dat zij bij een terugkeer naar Griekenland in een situatie terecht zal komen die zo ernstig is dat haar toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling.

2.3.7. Aangaande haar situatie in Griekenland als verzoeker om internationale bescherming, dus vooraleer er haar internationale bescherming werd verleend, duidt de Raad erop dat deze feiten – *in casu* geeft zij aan dat zij bij aankomst in Griekenland geslagen werd door de Griekse politie en verwijst zij naar de slechte leefomstandigheden in het opvangcentrum te Kos (notities CGVS, p. 9; vragenlijst CGVS, vraag 3.5) – zich situeren op een welbepaalde plaats, gedurende een welbepaalde periode en binnen een welbepaalde context. Bijgevolg is deze situatie niet zonder meer representatief voor de kwalificatie en beoordeling van haar situatie als begunstigde van internationale bescherming nadien, aan wiens status, overeenkomstig het recht van de Unie, de diverse rechten en voordelen verbonden zijn.

2.3.8. Verder dient te worden vastgesteld dat verzoekende partij niet aantoont dat zij als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland niet in staat was/is de nodige officiële documenten – meer bepaald een Griekse verblijfsvergunning (ADET), een reisdocument, een fiscaal registratienummer (AFM) en een sociaal zekerheidsnummer (AMKA) – te bekomen waarmee zij in Griekenland haar rechten kan doen gelden wat betreft o.a. de gezondheidszorg, huisvesting, sociale zekerheid, de arbeidsmarkt en onderwijs, laat staan dat zij zou aantonen dat zij hierdoor, buiten haar wil en persoonlijke keuzes om, terechtkwam of bij een terugkeer naar Griekenland zal terechtkomen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie.

Zo dient te worden herhaald dat zij in het bezit werd gesteld van een Griekse verblijfsvergunning (ADET) alsook van een Grieks reispaspoort. Deze documenten worden niet automatisch afgegeven maar na het doorlopen van bepaalde administratieve procedures (zie "*Recognised Refugees 2025. March 2025. Access to documents and socio-economic rights*" gepubliceerd door RSA in april 2025, p. 5-20; zie "*Recognised Refugees 2026. April 2026. Access of beneficiaries of international protection to documents and socio-economic rights*" gepubliceerd door RSA/PRO ASYL in april 2026, p. 8-25; "*Country Report. Greece. Update on 2025*" gepubliceerd door AIDA/ECRE in juli 2026, p. 253-257 en 277-281), alwaar verzoekende partij aldus toe in staat bleek te zijn. Haar Griekse verblijfsvergunning en Grieks reispaspoort zijn bovendien nog steeds geldig (zie *supra*).

Tevens blijkt zij nog steeds in het bezit te zijn van haar originele (afgedrukte) ADET-kaart, *i.e.* het document dat aantoont dat zij in het bezit is van een geldige verblijfsvergunning, alsook van haar origineel Grieks reispaspoort. Zij bewaart deze documenten bij een vriend in België (notities CGVS, p. 6).

Aangezien verzoekende partij derhalve nog steeds beschikt over een geldige verblijfsvergunning, is haar verwijzing naar de algemene situatie van begunstigden van internationale bescherming die niet (langer) over een geldige verblijfsvergunning beschikken *in casu* niet dienstig. Uit de beschikbare landeninformatie kan geenszins worden afgeleid dat personen die vanuit een ander EU-lidstaat terugkeren naar Griekenland en die nog in het bezit zijn van een geldige ADET in Griekenland in het algemeen in de onmogelijkheid zouden zijn om deze ADET (tijdig) te laten vernieuwen. Vooral personen die niet of niet langer in het bezit zijn van zulk document riskeren omwille van de vertragingen in de procedure ter zake mogelijke problemen. *In casu* is de ADET van verzoekende partij nog geldig tot 10 maart 2027 en beschikt verzoekende partij daarnaast over een Grieks reispaspoort dat nog geldig is tot 8 mei 2029. Aldus beschikt verzoekende partij over een geldig verblijfsdocument voor Griekenland en heeft zij nog ruimschoots de mogelijkheid om haar ADET in Griekenland te laten vernieuwen alvorens deze verloopt. Bovendien kan, gelet op de informatie die verzoekende partij zelf aanreikt en die heden beschikbaar is, aangenomen worden dat verzoekende partij weet welke de daartoe te ondernemen stappen zijn. Dient in dit kader tevens te worden opgemerkt dat de procedure voor de verlenging van de ADET vanuit het buitenland kan worden gestart door het versturen van een standaardformulier via e-mail naar de Griekse asielinstanties (hoewel het afhalen van de ADET zelf ter plaatse moet gebeuren). Zo geeft het laatste AIDA-rapport te kennen dat "*the application for renewal, together with a digital photo of the beneficiary, is submitted via email to the Asylum Service (…) and the latter's decision is notified to the applicant also via email*" (vrije vertaling: "*de aanvraag tot verlenging wordt, tesamen met een digitale foto van de begunstigde, via e-mail ingediend bij de Asieldienst en het besluit van deze laatste wordt via e-mail aan de aanvrager meegedeeld*") (AIDA-rapport van juli 2026, p. 254). Er mag van verzoekende partij verwacht worden dat zij tijdig de nodige stappen onderneemt om haar ADET te verlengen.

Verder blijkt uit haar verklaringen dat zij in Griekenland in het bezit werd gesteld van een AFM-nummer (notities CGVS, p. 7). Dient in verband met het AFM-nummer te worden opgemerkt dat mensen die na 31 december 2020 een aanvraag voor internationale bescherming indienen – wat *in casu* het geval is – automatisch een AFM-nummer krijgen wanneer ze hun kaart als verzoeker van internationale bescherming krijgen. Dit AFM-nummer wordt behouden wanneer de betrokkene een internationale beschermingsstatus krijgt toegekend en blijft geldig zolang de ADET geldig is. Wel dient de begunstigde van internationale bescherming wanneer hij in het bezit wordt gesteld van zijn ADET de gegevens van zijn AFM-nummer te laten bijwerken, hetgeen mogelijk is zolang de ADET geldig is (zie "*Recognised Refugees 2026. April 2026. Access of beneficiaries of international protection to documents and socio-economic rights*" gepubliceerd door RSA/PRO ASYL in april 2026, p. 29-31). Verzoekende partij toont niet *in concreto* aan dat het voor haar

niet mogelijk was/is om deze administratieve stap te vervullen. De Raad benadrukt hierbij dat het aan de verzoeker toekomt om de nodige stappen te ondernemen om zijn rechten in Griekenland te doen gelden.

Voorts verklaart verzoekende partij in Griekenland niet over een AMKA-nummer te hebben beschikt (notities CGVS, p. 7). In Kreta verzocht zij om een AMKA-nummer, doch diende zij eerst haar officiële adres aan te passen dat nog in Kos stond geregistreerd (notities CGVS, p. 7). Zij was van plan om haar adres te laten aanpassen, doch diende Griekenland vroegtijdig te verlaten wegens haar (beweerde) problemen met de Egyptenaren (notities CGVS, p. 7). Uit haar verklaringen blijkt dan ook niet dat het voor haar onmogelijk was om een AMKA-nummer te verkrijgen, mits zij de nodige administratieve stappen zet. Evenmin toont zij *in concreto* aan dat zij bij terugkeer naar Griekenland niet in staat zal zijn een AMKA-nummer aan te vragen en te activeren. De Raad merkt hieromtrent op dat uit de beschikbare informatie blijkt dat ingevolge een nieuwe ministeriële regeling uit december 2023 sinds 1 april 2024 het AMKA-nummer bij een eerste uitgifte inactief wordt afgegeven en vervolgens dient te worden geactiveerd met bewijs van adres en werk/studie (zie "*Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland*" gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken in september 2024, p. 20-22; "*Recognised Refugees 2025. March 2025. Access to documents and socio-economic rights*" gepubliceerd door RSA/PRO ASYL in april 2025, p. 22-24; "*Recognised Refugees 2026. April 2026. Access of beneficiaries of international protection to documents and socio-economic rights*" gepubliceerd door RSA/PRO ASYL in april 2026, p. 37 e.v.; "*Country Report. Greece. Update on 2025*" gepubliceerd door AIDA/ECRE in juli 2026, p. 283, 287, 290-291). Verzoekende partij toont niet *in concreto* aan dat het voor haar onmogelijk was/is om dergelijk bewijs van adres en werk te leveren. De Raad herhaalt dat het aan de verzoeker toekomt om de nodige stappen te ondernemen om zijn rechten in Griekenland te doen gelden.

2.3.9. Voorts stelt de Raad vast dat verzoekende partij evenmin aantoont dat haar situatie als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland van die aard was dat zij door de onverschilligheid van de Griekse autoriteiten, en voor zover zij volledig afhankelijk zou zijn geweest van overheidssteun, buiten haar wil en haar persoonlijke keuzes om, terecht is gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die haar niet in staat stelde om te voorzien in haar meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor haar fysieke of mentale gezondheid of haar in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer naar Griekenland.

Bovendien toont verzoekende partij, in het licht van de ervaringen waarmee zij naar eigen zeggen geconfronteerd werd, niet aan dat zij haar rechten ter zake niet zou kunnen doen gelden, nu immers vastgesteld moet worden dat zij hiertoe eerder beperkte stappen heeft gezet.

Inzake het aangehaalde gebrek aan werk en huisvesting, wordt in de bestreden beslissing dienstig op het volgende gewezen: "*Waar u bij de DVZ gewag maakt van moeilijkheden op vlak van werkgelegenheid (Vragenlijst CGVS, punt 3, vraag 7), dient te worden opgemerkt dat u in Griekenland tot tweemaal toe in staat was een job te bemachtigen. Uit uw verklaringen blijkt namelijk dat u in Griekenland enige tijd in de aardbeiensector in de regio Limona werkzaam was (CGVS, p. 10), waarna u naar Kreta reisde en er werk vond in een visfabriek (CGVS, p. 11). Ook was u na het verlaten van het opvangcentrum telkens in staat onderdak te vinden. In Athene huurde u namelijk een slaapplek in een gedeelde woning (CGVS, p. 10), terwijl er u gedurende uw tewerkstelling in de aardbeiensector gratis onderdak werd aangeboden door uw werkgever (CGVS, p. 11). In Kreta overnachtte u ongeveer tien dagen in een verlaten huis. Hierna was u in staat om enkele maanden een woonplaats te huren (CGVS, p. 11). Hoewel de omstandigheden niet telkens ideaal waren had u wel een inkomen en kreeg u onderdak of slaagde u erin om onderdak te vinden, wat getuigt van zelfredzaamheid en mogelijkheden waarop u zich ook zou kunnen beroepen om zich opnieuw te vestigen in het land waar u een status verkreeg. Uit deze verklaringen blijkt dat u er duidelijk in slaagde om in uw basisvoorzieningen te voorzien in Griekenland.*"

Aangaande haar moeilijkheden op vlak van onderwijs en integratie, motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing op goede gronden als volgt: "*Wat betreft de door u aangehaalde moeilijkheden op vlak van onderwijs en integratie (CGVS, p. 12 en 16), merkt het CGVS op dat u nauwelijks stappen ondernam. U stelt dat er in Griekenland geen scholing mogelijk was en men u niet de opportuniteit gaf om in Griekenland te leven (CGVS, p. 16). Gevraagd of u heeft getracht taallessen te volgen, maakt u zich ervan af door te zeggen dat er geen school was in Kos. U voegt hieraan toe dat er misschien in Athene een school was, maar u geen tijd had omdat u moest werken. Gevraagd of u ooit hebt gezocht naar taallessen in Griekenland, antwoordt u van niet. Uw prioriteit lag namelijk bij het verdienen van geld om uw familieleden in Gaza te ondersteunen (CGVS, p. 16). Daargelaten het gegeven dat hieruit geenszins blijkt dat u ernstige pogingen hebt ondernomen om enige vorm van onderwijs te kunnen genieten, voldoet deze situatie niet aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid en cumulatieve voorwaarden zoals bepaald door het Hof van Justitie.*"

Verder verklaart verzoekende partij dat zij in Griekenland bij medische problemen geen hulp krijgt (notities CGVS, p. 12). Uit haar verklaringen blijkt dat zij in Griekenland één keer medische hulp zocht, met name na het eerste incident met de Egyptische broers (notities CGVS, p. 13). Zij werd echter niet geholpen in het ziekenhuis omdat zij niet over een AMKA-nummer beschikte (notities CGVS, p. 13). Zij ging hierop naar de apotheek en verzorgde haar verwondingen zelf (notities CGVS, p. 13). Uit niets blijkt echter dat zij verder nog getracht heeft elders medische zorg te bekomen, waardoor zij hiermee niet aantoont dat zij in Griekenland geheel verstoken was van medische zorg.

Verder dient te worden herhaald dat verzoekende partij niet aantoont dat het voor haar onmogelijk was/is om de nodige documenten te bekomen waarmee zij als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland toegang krijgt tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening, het huren van een woning, de sociale zekerheid en de gezondheidszorg. Zoals reeds bemerkt, beschikte zij in Griekenland over een AFM-nummer en besliste zij het land te verlaten alvorens zij een AMKA-nummer kon regelen. In zoverre haar in Griekenland dan ook de toegang werd geweigerd tot huisvesting, de arbeidsmarkt, de sociale zekerheid en/of de gezondheidszorg omdat zij niet beschikte over de nodige documenten, dient dan ook te worden vastgesteld dat zulks geheel te wijten is aan haar eigen nalaten om stappen te ondernemen om de nodige documenten te bekomen waarmee zij desbetreffend haar rechten kon doen gelden.

Wat betreft nog de door haar aangehaalde problemen met de Egyptische broers, treedt de Raad verwerende partij bij waar deze hieromtrent in de bestreden beslissing het volgende motiveert: "*Wat betreft uw vrees voor de Egyptische broers (en diens handlangers en verwanten) (CGVS, p. 12), dient vooreerst te worden opgemerkt dat u de door u vermeende feiten op geen enkele wijze staaft. Betreffende de door u neergelegde foto's aangaande uw opgelopen verwondingen dient te worden opgemerkt dat deze de door u voorgehouden vervolgingsfeiten en daaruitvolgende vrees voor vervolging niet kunnen staven. Bovendien kan aan privé-foto's en video's geen bewijswaarde worden toegekend daar deze door mogelijke enscenering van locatie en omstandigheden of manipulatie geen garantie bieden over de authenticiteit van wat werd afgebeeld.*
Zelfs al zou het vaststaan dat deze zaken effectief plaatsgevonden hebben, quod non, dan blijkt op basis van de gegevens die voorhanden zijn dat u naar aanleiding van uw ervaringen geen ernstige pogingen hebt ondernomen om een beroep te doen op de hulp of bescherming van de bevoegde instanties. Nochtans kan in het licht van hoger genoemd vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, waaronder het gegeven dat de daar aanwezige autoriteiten in beginsel in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden, redelijkerwijze van u verwacht worden dat u alle mogelijke middelen uitput die het recht in Griekenland u biedt, evenals dat u dit uitvoerig en omstandig documenteert.
U verklaart namelijk dat u na het eerste incident naar een politiekantoor in Heraklion bent gestapt. Een agent vroeg er naar uw naam en identiteitskaart, alsook wat er juist gebeurd was. Vervolgens verwees hij u door naar het ziekenhuis (CGVS, p. 13). U blijkt verder geen enkele poging meer te hebben ondernomen om de Griekse autoriteiten om bescherming te vragen (CGVS, p. 13). Ook niet na het tweede incident. Gepolst of u naar een ander politiestation bent gestapt of heeft geïnformeerd naar de stand van de procedure of stappen hebt ondernomen om het optreden van de politie aan te klagen, antwoordt u telkenmale van niet (CGVS, p. 14). Hieruit blijkt dan ook niet dat u uw rechten niet zou kunnen doen gelden.
Uw niet onderbouwde verklaring dat het de politie niet veel kon schelen, alsook het gegeven dat u via een vriend die werkzaam was in de visfabriek vernam dat de politie niet zou zijn komen opdagen (CGVS, p. 13 en 14), tonen geenszins aan dat de Griekse autoriteiten uw aangifte – die bovendien een blote bewering betreft die u op generlei wijze staaft – terzijde schoven. Waar u nog vaagweg verklaart dat de Griekse politie voor een Arabier niets doet (CGVS, p. 10), moet worden vastgesteld dat ook deze verklaring een blote bewering betreft. U toont niet aan dat u, als begunstigde van internationale bescherming, geen beroep zou kunnen doen op de Griekse autoriteiten." Verzoekende partij brengt geen concrete elementen aan die hierop een ander licht werpen.

2.3.10. Verzoekende partij maakt evenmin aannemelijk dat zij over een bijzondere kwetsbaarheid beschikt die haar zou verhinderen haar rechten te doen gelden, verbonden aan haar status toegekend in Griekenland, of waardoor zij bij terugkeer naar Griekenland een risico loopt te worden blootgesteld aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest.

Immers dient *in casu* te worden vastgesteld dat verzoekende partij niet het minste concrete element aanbrengt waaruit zou kunnen blijken dat er in haar hoofde sprake is van medische, psychische en/of andere problemen die belangrijke negatieve gevolgen zouden hebben voor haar zelfstandig functioneren.

In casu kan worden aangenomen dat verzoekende partij voldoende autonoom en zelfredzaam is om zich bij terugkeer naar Griekenland zelfstandig te handhaven. In Gaza werkte zij als loodgieter (notities CGVS, p. 9). Haar vertrek uit Gaza regelde, betaalde en ondernam zij zelf (notities CGVS, p. 9). Zij reisde via Egypte naar

Turkije, waar zij vier jaar verbleef. In Turkije werkte zij anderhalf jaar voor een schoonmaakbedrijf. Vervolgens was zij in staat om met het geld dat zij hiermee had verdiend verder te reizen naar Griekenland (notities CGVS, p. 9). In Griekenland was zij in staat een Griekse verblijfsvergunning en een Grieks reispaspoort te bekomen, *i.e.* documenten die zoals reeds opgemerkt niet automatisch worden afgegeven maar waartoe de nodige administratieve procedures dienen te worden doorlopen (*ibid*.). Dit toont aan dat verzoekende partij – mits enige inspanning – in staat is om officiële procedures te doorlopen, waardoor ervan kan worden uitgegaan dat zij ook andere procedures bij de Griekse overheid of andere (hulp)organisaties kan doorlopen om ondersteuning op vlak van huisvesting, tewerkstelling, taalonderwijs en medische zorg te verkrijgen. Nadat zij het opvangcentrum in Kos verliet, verbleef zij eerst ongeveer twee weken in Athene waar zij een gedeelde ruimte huurde (notities CGVS, p. 10-11). Vervolgens werkte zij twintig dagen in de aardbeiensector in de regio Limona waar zij ook onderdak kreeg (notities CGVS, p. 10-11). Nadien ging zij naar Kreta, waar zij een week na haar aankomst werk vond in een visfabriek (notities CGVS, p. 11). Kort nadat zij werk had gevonden, kon zij samen met anderen een woonst huren (notities CGVS, p. 11). Zij werkte vier maanden in de visfabriek, waarna zij Griekenland verliet wegens haar (beweerde) problemen met de Egyptenaren (notities CGVS, p. 11). Alvorens naar België te reizen, verbleef zij eerst nog een maand bij haar moeder in Egypte omdat zij haar al lange tijd niet meer had gezien (notities CGVS, p. 11). Uit haar verklaringen blijkt dan ook dat verzoekende partij beschikt over een zekere mate van zelfredzaamheid, keuzemogelijkheden en de capaciteit om complexe stappen te ondernemen. Er kan dan ook niet worden ingezien waarom een terugkeer naar Griekenland om daar een duurzaam bestaan uit te bouwen voor verzoekende partij niet mogelijk zou zijn.

2.3.11. Verder kan verzoekende partij evenmin volstaan met een loutere algemene verwijzing naar de moeilijke (levens)omstandigheden voor begunstigden voor internationale bescherming in Griekenland teneinde aan te tonen dat zij als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland buiten haar wil en haar persoonlijke keuzes om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie verkeerde dan wel bij een terugkeer dreigt terecht te komen. Zij dient zulks *in concreto* aan te tonen, alwaar zij echter in gebreke blijft.

2.3.12. De verwijzing in het verzoekschrift naar internationale rechtspraak en twee arresten van de Nederlandse Raad van State (zie bijlagen 3-4 van het verzoekschrift) is evenmin van die aard dat zij afbreuk kan doen aan het voorgaande. De appreciatie van de feiten in het licht van de bestaande situatie in Griekenland gebeurt in het kader van een individuele beoordeling van de zaak die voorligt in elk stadium van de asielprocedure. Feiten en elementen eigen aan elk concreet beschermingsverzoek zijn bepalend bij de beoordeling van het dossier. Voormelde analyse van de situatie in Griekenland is gesteund op de informatie zoals aangebracht door beide partijen.

2.3.13. Gelet op wat voorafgaat, is de Raad van oordeel dat verzoekende partij niet aantoont dat zij bij een terugkeer naar Griekenland in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat haar toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling (HvJ 19 maart 2019, *Ibrahim* e.a., pt. 91). Zij toont niet aan dat zij bij een terugkeer naar Griekenland persoonlijk in een situatie zou belanden die kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 EVRM of artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie.

2.3.14. De door verzoekende partij bijgebrachte documenten (allen kopieën) (administratief dossier, stuk 5, map documenten) werpen geen ander licht op bovenstaande bevindingen.

Haar Palestijns paspoort met Turks visum (doc. 1), haar Palestijnse identiteitskaart (doc. 2), een UNRWA *Family Record* (doc. 3), de foto's van de vernieling van Gaza (doc. 9) en de Egyptische identiteitskaart van haar moeder (doc. 10) hebben betrekking op haar nationaliteit, herkomst, identiteit en familiebanden, *i.e.* elementen die niet ter discussie staan, alsook op haar leven en de omstandigheden in Gaza, waarvoor zij in Griekenland reeds bescherming geniet, en staan los van haar situatie in Griekenland. Haar Griekse verblijfsdocument (ADET) (doc. 5), Grieks reispaspoort met Egyptisch visum (doc. 4) en AFM-document (doc. 6) tonen voorts aan dat haar internationale bescherming werd toegekend in Griekenland, dat zij in dit kader Griekse verblijfsdocumenten kreeg die nog steeds geldig zijn en dat zij ook een AFM-nummer kreeg, hetgeen evenmin ter discussie staat en waarmee *supra* werd rekening gehouden. Het Egyptisch visum heeft betrekking op haar reisweg van Griekenland naar Egypte, hetgeen evenmin betwist wordt. Haar leefomstandigheden in het opvangcentrum te Kos, waarvan zij meerdere foto's bijbrengt (doc. 7) werden eveneens reeds besproken, net zoals de foto's van haar verwondingen (doc. 8).

2.3.15. Gelet op het voorgaande, stelt de Raad vast dat verzoekende partij geen elementen naar voren brengt waaruit blijkt dat zij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die haar reeds werd toegekend in Griekenland. Er worden geen feiten of elementen aangetoond die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet op haar specifieke omstandigheden verhinderen. Haar beschermingsverzoek dient dan ook op basis van deze rechtsgrond niet-ontvankelijk te worden verklaard.

Bijgevolg moet er geen inhoudelijk onderzoek worden gevoerd naar de materiële voorwaarden voor internationale bescherming voorzien in artikel 3, punt 5) *juncto* 9 van de Verordening (EU) 2024/1347 en in artikel 3, punt 6) *juncto* 15 van de Verordening (EU) 2024/1347, waarbij de Raad opmerkt dat een vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade in principe moet worden beoordeeld in het licht van het herkomstland (RvS 11 september 2014, nr. 228.337; RvS 20 november 2014, nr. 229.251 en RvS 23 mei 2017, nr. 238.301).
De verwijzing in het verzoekschrift naar de situatie in Palestina is *in casu* dan ook niet dienstig voor de beoordeling van het verzoek van verzoekende partij. De situatie wordt namelijk beoordeeld ten opzichte van het land waar zij internationale bescherming geniet, namelijk Griekenland.

2.3.16. In de mate verzoekende partij artikel 3 EVRM en artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie geschonden acht, benadrukt de Raad dat deze artikelen vereisen dat verzoekende partij doet blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat zij in het land waarnaar zij mag worden teruggeleid, een ernstig en reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan foltering of mensonterende behandeling. De bescherming verleend via artikel 3 EVRM en artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie vindt immers slechts in uitzonderlijke gevallen toepassing. Degene die aanvoert dat hij/zij een dergelijk risico loopt, moet zijn/haar beweringen staven met een begin van bewijs. *In casu* toont verzoekende partij niet aan dat zij, die de internationale beschermingsstatus geniet in Griekenland, geen toegang zou krijgen tot de rechten en voordelen verbonden aan haar status inzake toegang tot onder meer gezondheidszorg, werkgelegenheid en huisvesting. Verder geniet zij als persoon die internationale bescherming geniet, binnen de Europese Unie een specifieke bescherming tegen refoulement. De levensomstandigheden van verzoekende partij in Griekenland kunnen niet worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 EVRM.

2.3.17. De Raad ziet gelet op het voorgaande tot slot geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig september tweeduizend zesentwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
dhr. R. VAN DAMME,	griffier.
De griffier,	De voorzitter,
R. VAN DAMME	J. BIEBAUT